

УДК 656.7.022.31

О.П. Нестор

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ПОВІТРЯНІ ТАКСІ

O.P. Nestor

AIR TAXI

Повітряний транспорт – вид транспорту, де як транспортний засіб для перевезення пасажирів, пошти і вантажів використовуються повітряні судна важчі за повітря – насамперед літаки та вертольоти (гвинтокрили). Такий вид транспорту є найшвидшим але й найдорожчим. З винаходом бензинового двигуна брати Райт у 1903 здійснили перший керований політ, що підштовхнуло розвиток літакобудування. Перший військовий реактивний літак Мессершмітт було створено 1939 року. По закінченню Другої світової війни жваво розвивалося цивільне літакобудування, і вже 1969 року, був створений перший надзвуковий пасажирський літак Конкорд.

Повітряне таксі (авіатаксі) – засіб громадського транспорту, використовується для перевезення пасажирів засобами повітряного транспорту. Відмінністю авіатаксі від чартерних та інших типів комерційних авіаперевезень в малій авіації є ряд спрощень, наприклад, відсутність тривалих процедур реєстрації та очікування посадки на борт. Пасажирам досить прибути за 10-15 хвилин до вильоту і пройти скорочені процедури реєстрації та митного оформлення. При подібних перевезеннях на повітряних судах, як правило, немає ні кухонь, ні стюардес, ні туалетів. Також в залежності від законодавства країни може накладатися обмеження на кількість місць, зазвичай їх не більше 30.

Зазвичай у повітряному таксі використовуються малолітражні одно- або дводвигунових літаки, а також вертольоти малої і середньої вантажопідйомності.

Повітряне таксі є різновидом загального поняття таксі, яке часто сприймається як перевезення пасажирів легковими автомобілями, або маломісних річковим і морським (озерним) транспортом (водне таксі). У той же час повітряне таксі є більш дорогим видом транспорту. Повітряне таксі дозволяє значно скоротити час перебування пасажирів в дорозі, у великих містах це також дозволяє уникнути такої неприємності, як потрапляння в дорожній затор.

Повітряне таксі в тому чи іншому вигляді існує в більшості сучасних держав, що мають малу авіацію. Як правило, функціонує воно на території столиць держав, великих міст або на маршрутах між ними. Найбільша їх кількість у Сан-Паулу, Нью-Йорку і Токіо, де також знаходиться і найбільша кількість вертольотів та вертолітних майданчиків в світі. Розвинене воно і в Чехії, в Австралії та інших країнах. Іноді послугами повітряного таксі користуються туристичні компанії для показу туристам місцевих пам'яток з висоти пташиного польоту.

Література

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D0%B2%D1%96%D1%82%D1%80%D1%8F%D0%BD%D0%B5_%D1%82%D0%B0%D0%BA%D1%81%D1%96.

2. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944 р. ІКАО; Конвенція, Поправки, Міжнародний документ від 07.12.1944 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_038.